

живѣе въ лишения и недостиги. Фѡсколо не може да се лиши отъ присѣтствието си въ висшитѣ крѣгове. Въ висинитѣ на обществото, както въ висинитѣ на живота, цѣвти неговото сѣществувание. За човѣка, който е преминалъ презъ страната на любовта, за човѣка, който е обичалъ тридесетъ и шестъ жени, — отъ амбициозната аристократка Изабелла Теотокки — Албрици, преживѣла всѣка друга любовъ на Фѡсколо, до кратката и пламенна любовъ къмъ русокосата флорентинка Изабелла Рончони и до недостѣпната французойка Контеса D'Albany, — едно слизане въ низинитѣ на живота, би означавало прекѣсване на жизнения му изворъ. Трагичността на това състояние се състои въ контраста между повелята на неговата духовна необходимостъ и материалната възможностъ за нейното реализиране. Неговитѣ материални ресурси сѣ твърде оскѣдни за да задоволятъ изискванията на единъ великосвѣтски животъ, — и той започва да прави дългове следъ дългове. Изискванията на този животъ го заставятъ да си купи богата кѣща и разкошна карета, въ която заживѣва самъ, придруженъ отъ своята дѣщеря — едничкото близко сѣщество, което той гледа съ истинска бащинска преданностъ. Скоро тази кѣща и тази карета биватъ продадени за да се задоволятъ други нужди. Лишава се отъ най-елементарнитѣ си удобства, напуска дори висшето общество и се прибира въ крайнитѣ, най-беднитѣ квартали на Лондонъ. Въ своята оскѣдна и тѣжна самота, слѣзналъ отъ блѣска на великосвѣтскитѣ крѣгове до тъмнината и мизерията, Фѡсколо се отдава въ служба на родината си. Средъ тежката борба съ оскѣдници и лишения, той се отдава на усиленъ литературенъ трудъ. Въ своята самота Фѡсколо написва редица критически студии, съ които открива на английската публика ценноститѣ на италианската литература. Отъ десетѣтъ тома проза, въ голѣмата си частъ критики, особено забележителни сѣ студиитѣ му върху Данте и Петрарка. Въ тия епохални творби той открива нови свѣтове, нови свѣтлини озаряватъ духоветѣ на двата велики поета на Италия, нови истини се откриватъ. Така Фѡсколо става родоначалникъ на новата критика: психологичната. Тия студии написани и печатани на английски езикъ, въ най-голѣмитѣ тогавашни английски списания — London Magazine, European Review, New-Monthly Magazine, Edinburgh Review и други, му доставятъ известно материално облекчение. Сериозността и дълбочината на тия студии бива оценена отъ редакторитѣ на тѣзи списания и авторътъ имъ бива възнаграденъ двойно и тройно отъ опредѣлената цена. Литературната проза на Фѡсколо е дивенъ документъ за една дълбока и широка ерудиция въ